

บทนำ

ภาพยนตร์เป็นวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีอันหนึ่งที่วิวัฒนาการมาจากการพนัง โดยนักถ่ายภาพได้คิดที่จะทำให้ภาพถ่ายนั้นเคลื่อนไหวได้ และยังพยายามเลียนแบบการเคลื่อนไหวให้ใกล้เคียงกับลักษณะธรรมชาติมากที่สุด หรือเป็นธรรมชาตินั้นเอง ส่วนภาพที่นำมาต่อเนื่องกันนั้นจำเป็นจะต้องใช้วิธีการถ่ายทำ การตัดต่อ รวมทั้งจะต้องมีเครื่องฉายและจ老实รับฉายอีกด้วย

ขบวนการทำงานภาพยนตร์ที่ควรทราบคือ

1. ขบวนการถ่ายทำภาพยนตร์
2. ขบวนการฉายภาพยนตร์

ขบวนการถ่ายทำภาพยนตร์

ขบวนการนี้เริ่มต้นแก่ การหามุมกล้อง การจัดภาพ การถ่ายภาพ การล้างฟิล์ม ตลอดจนการตัดต่อ ในขบวนการถ่ายทำภาพยนตร์นี้จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. วิชาการเกี่ยวกับภาพ การเคลื่อนไหว ลักษณะของภาพยนตร์
2. กล้องถ่ายภาพยนตร์ และ อุปกรณ์
 - 2.1 กล้องชนิดต่างๆ
 - 2.2 เครื่องใช้และอุปกรณ์
 - 2.3 วิธีใช้กล้องและอุปกรณ์
3. การถ่ายภาพ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ในสิ่งเหล่านี้ คือ
 - 3.1 พื้นภาพยนตร์
 - 3.2 แสงและเวนกรองแสง
 - 3.3 การวัดแสงและอุณหภูมิของสี
 - 3.4 การกำหนดหน้ากล้อง
4. การประกอบภาพ เป็นสิ่งสำคัญส้าหรับการถ่ายทำภาพยนตร์อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งความมีความเข้าใจในสิ่งที่อ้างไปนี้
 - 4.1 นมกล้อง
 - 4.2 การถ่ายภาพยนตร์โดยการถ่ายหน้ากล้อง
 - 4.3 การทำภาพพลิกแพลง เช่น การทำไทเกลล์ การถ่ายภาพช้อน การ

ทำภาพเคลื่อนเข้าและออก, การถ่ายภาพเคลื่อนไหว, การถ่ายภาพพื้น,
การถ่ายภาพเร็ว เป็นต้น

5. บทภาษาพยนตร์ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ซึ่งประกอบด้วย

5.1 วิธีเขียนบท

5.2 การกำกับการแสดง กำกับบท

5.3 การกำกับฉาก การซ้อมเข้ากล้อง

5.4 การประกอบเสียง

6. การถ่ายพื้นที่ เป็นขั้นตอนการที่สำคัญอีกรายหนึ่งของการถ่ายภาพพยนตร์ ซึ่งผู้เรียนควรรู้ว่า วิธีถ่ายพื้นที่ภาษาพยนตร์ที่ถ่ายของได้ ซึ่งประกอบด้วยการถ่ายพื้นที่ขาวดำ สี และอุปกรณ์ในการถ่ายพื้นที่ และสูตรน้ำยา

7. การตัดต่อและลำดับภาษาพยนตร์นั้น ขั้นอยู่กับบทภาษาพยนตร์ ซึ่งการลำดับและตัดต่อภาพถ่ายทำให้นิรชีการตามบทภาษาพยนตร์ ซึ่งควรรู้เรื่องเกี่ยวกับ

7.1 บทภาษาพยนตร์เป็นอย่างไร

7.2 เครื่องมือตัดต่อ

7.3 วิธีตัดต่อ

8. การบันทึกเสียง เป็นขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรรู้ เสียงทำให้ภาษาพยนตร์ ดูกว้าน ขั้นตอนการฉายภาษาพยนตร์

เป็นขั้นตอนการที่จะนำภาษาพยนตร์ที่ถ่ายทำ ถ่าย และตัดต่อแล้ว มาแสดงผลงานที่เกิดจากการถ่ายทำ การฉายภาษาพยนตร์นั้นอาจทำได้หลายวิธีการ คือ

1. ฉายบนจอภาษาพยนตร์ในห้องที่มีก

2. ฉายบนเครื่องส่องโทรทัศน์ เพื่อจัดเป็นรายการโทรทัศน์

3. ฉายบนจอพิเศษ เช่นฉายลงบนจอของเครื่องซ่อมส่อง (TEACHING MACHINE) บนจอของเครื่องฉายพีวีดีรูป ฯลฯ

ขนาดของภาษาพยนตร์

1. ภาษาพยนตร์ขนาด 8 มม. เป็นภาษาพยนตร์ขนาดเล็กที่นิยมใช้อยู่ทั่วไปในระดับกรอบครัวใช้ในวงการศึกษาบังพอสมควร และใช้ในวงการโทรทัศน์บ้างเล็กน้อย ภาษาพยนตร์ขนาด 8 มม. ยังแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือชนิด 8 มม. ชูปเปอร์ 8 มม. ชิงเกิต 8 มม. ธรรมชาติ

พี.эм. 8 มม. ชูปเปอร์ กับพี.эм. ชิงเกิล เป็นพี.эм.ขนาดเดียวกัน แต่เมื่อกล่องพี.эм.ลักษณะแตกต่างกัน ส่วนจำนวนเฟรมนั้นมี 72 เฟรม ต่อ 1 พุ่ค เท่ากัน

พี.эм. 8 มม. ธรรมดานั้นมีขนาดความสูงของเฟรมน้อยกว่าชนิด 8 มม. ชูปเปอร์ กับ 8 มม. ชิงเกิล เล็กน้อย และมีจำนวน 80 เฟรม ต่อ 1 พุ่ค

สำหรับภาพยนตร์ 8 ㎜. ทุกชนิด มีผู้ทำกล้องถ่ายภาพยนตร์ และเครื่องฉายที่ขายได้ทั้งระบบภาพยนตร์เสียง และภาพยนตร์เสียง แต่ส่วนใหญ่ใช้เป็นภาพยนตร์เสียงและใช้เป็นบันทึกเสียงประกอบเวลาฉาย

โดยปกติเครื่องฉายภาพยนตร์ ขนาด 8 ㎜. ผู้ผลิตมักจะประดิษฐ์เครื่องฉายที่ใช้ขายได้ทั้งภาพยนตร์ขนาด 8 ㎜. และ 8 ㎜. ชูปเปอร์ ในเครื่องเดียวกัน

2. ภาพยนตร์ 16 ㎜. เป็นภาพยนตร์ที่มีขนาดพี.эм.ใหญ่เป็น 2 เท่าของภาพยนตร์ชนิด 8 ㎜. ซึ่งสามารถอัดเสียงลงบนพี.эм.ได้เลย ทั้งระบบ OPTICAL SOUND และระบบ MAGNETICAL SOUND ภาพยนตร์ 16 ㎜. ใช้เป็นภาพยนตร์ขนาดมาตรฐานอย่างหนึ่งในวงการการศึกษา และวงการโทรทัศน์ แม้ในวงการบันเทิงก็ยังนิยมใช้กันอยู่ทั่วไป เช่น ภาพยนตร์บันเทิงทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์โฆษณาต่างๆ ภาพยนตร์ที่ใช้สอนในโรงเรียน เป็นต้น

3. ภาพยนตร์ 35 ㎜. เป็นภาพยนตร์ที่นิยมใช้ในวงการบันเทิง ทั้งภาพยนตร์ชนิดธรรมชาติและชนิด ชีเนมาสโคป ในระบบ วิสคาวิชั่น หรือ ทอค์เอโอ

4. ภาพยนตร์ 70 ㎜. เป็นภาพยนตร์ที่มีขนาดพี.эм.ใหญ่เป็น 2 เท่าของภาพยนตร์ขนาด 35 ㎜. ใช้ในวงการบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ และเป็นภาพยนตร์ที่ถ่ายทำและฉายในระบบพิเศษ เช่น ระบบเทคนิคrama -70 ㎜. ทอค์ เอโอ, ชีเนมาสโคป -70.

ประเภทของการภาพยนตร์

ในที่นี้จะแยกภาพยนตร์ตามการใช้หรือจุดประสงค์ในการใช้ภาพยนตร์ แบ่งได้เป็น 5 ประเภทคือ

1. ภาพยนตร์การศึกษา ใช้ในการสอนในโรงเรียนทั้งหมด สำหรับส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์ขนาด 16 ㎜.

2. ภาพยนตร์สารคดี เป็นภาพยนตร์ที่ใช้ในการศึกษาอบรม ให้เช่นกัน แก่เป็นภาพยนตร์ที่บันทึกเรื่องราวที่เป็นจริง ล้วน ๆ เป็นภาพยนตร์ชนิดข่าวสารและความรู้ทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์ขนาด 16 ㎜.

3. ภาพข่าว เป็นภาพยนตร์ที่เสนอเฉพาะเหตุการณ์ข่าว ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่จ่ายเฉพาะเวลาและเหตุการณ์ส่วนใหญ่เป็น 16 มม.

4. ภาพยนตร์บันเทิง คือภาพยนตร์ที่ใช้สร้างเป็นเรื่องราว เช่น ภาพยนตร์ชีวิต ตลก เพื่อเข้าใจง่าย ๆ คือภาพยนตร์ที่สร้างเป็นเรื่องให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม มีจังหวะที่จะไป เช่น โรงภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งมีภาพยนตร์ประเภทนี้มีทักษานาค คือ 8 มม. 16 . มม. 35 มม. และ 70 มม.

5. ภาพยนตร์โฆษณา ใช้ในการโฆษณาต่าง ๆ เช่น โฆษณาสินค้า โฆษณา เรื่องราวที่ควรรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นภาพยนตร์ที่มีความยาวไม่มากนัก ไม่เกิน 10 นาที